

2, 1.

N. STEINGRÍMUR THORLÁKSSON
RITSTJÓRI.

Des. 1906.

GLEÐILEG JÓL!

Nú koma jólin, blessuð jólin björtu og blíðu, stóra barna-hátíðin.

Þó kalt sé, er ekki kalt um jólin í hugum barnanna, né held-um dím, þó stytstir sé þá dagarnir.

Sólin gengur ekki undir á jólnum. Hún er hátt á lofti. Þau hátta í sólskinu, börnin, á jólnum, sofna í sólskinu, dreyma um sólskin, og vakna upp aftur í sólskinu.

Hvað þau eru björt, jólin! Og hvað það er hjart um börnin á jólnum! Og hvað það er þá gott að vera barn með börnum á jólnum! Og hvað gott er að vita til þess, að okkur öllum er hægt að vera börn með börnunum á jólnum, ef við að eins viljum það.

Jólin eru fyrir börn—bara fyrir börn. Og það er að eins hjart um börn á jólnum.

„Nema þið verðið eins og börn“—sagði mikla jólabarnið. Nauðsynlega skilyrðið fyrir því, að komast í ljós jóla-barnsins. En það vill gera alla að börnum — börnum, sem elska alt það, sem gótt er, réttlátt og heilagt, en hafa óbeit á hinu, sem ljótt er og vont og syndsamlegt. Og það gerir þá alla að börnum, sem vilja og elska ljósið — heilaga ljósið, sem kemur með því í heiminn og fyrir það er nú í heiminum. Og þá komast þeir í ljósið með börnunum — í ljós jóla-barnsins.

Það vill, að hjart sé um alla á jólnum. Og það vill, að